

14-15

EN TRUET MENIGHET FORKYNNER ADVARSLER MED FILADELFIA ÅND

“Kvinnens” siste generasjon får oppleve enorme problemer i forbindelse med kravet om å tilbe i tråd med det første- og andre dyrets direktiv som vi tok for oss sist. Det kan tenkes at de får “sjansen” til å revurdere sitt forhold til Guds bud og profetordet. Men da kan de la seg inspirere av det faktum at Daniels tre venner fikk et lignende “tilbud” — *etter* at de hadde nektet å bøye seg for billedstøtten slik kongen i Babylon krevde. Vi leser om det “sjenerøse” tilbudet de fikk i **Dan 3:14-15 (GT 989)**:

“Nebukadnesar tok til orde og sa til dem: " _____ det _____, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, at dere _____ min _____ og _____ tilber _____ har reist? _____, _____ dere, når dere hører lyden av horn, fløyte, sitar, harpe, lutt, sekkepipe og alle andre slags instrumenter, er _____ til å falle ned og _____ jeg har laget, så er alt godt og _____. Men vil dere _____ det, skal dere straks _____ i _____ med flammende _____. _____ det da noen _____ som kan _____ dere _____ hånd?”

Nebukadnesar trodde visst at han hadde “all makt i himmel og på jord.” Han regnet ikke med at de unge guttenes Gud kunne berge dem fra hans hånd. Med et lite vink kunne han sende dem inn i en overtert ildovn som kom til å gjøre kort prosess på dem. Men de tok likevel ikke imot kongens “sjenerøse tilbud.” I stedet gjorde de det tindrende klart for kongen at de ikke ville være med på *hans* noter. **Dan 3:16-18 (GT 989)**

“Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego tok til orde og sa til kong Nebukadnesar: "Vi _____ ikke å _____ deg et _____ på dette. Om _____ skal være, _____ vår _____ som vi dyrker, å _____ oss og _____ oss fra den glødende ovnen og fra _____ hånd, konge. Og _____ han _____ gjør det, skal du _____, konge, at vi _____ vil _____ gud og _____ du har reist.”

Det hører med til historien at Nebukadnesar ble rasende da han hørte guttenes svar. Han kunne ikke begripe at “de våget livet for å slippe å dyrke eller tilbe noen annen gud enn sin egen.” Se Dan 3:28 (GT 989). Han ga signalet — og de ble kastet inn. Ildovnen var så opphetet at den tok livet av soldatene som kastet dem inn. Men guttene overlevde på mirakuløst vis som gjorde inntrykk på alle. Se **Dan 3:24-25 (GT 989)**:

“Da ble kong Nebukadnesar _____. Han reiste seg _____ og sa til sine rådsherrer: "Var det ikke _____ menn vi kastet bundne ned i _____?" "Jo visst, konge," svarte de. Så sa han: "Men jeg ser _____ menn _____ omkring _____ ilden, og _____ har _____ tatt noen _____. Den _____ ser ut som en _____.”

De trofaste guttene fikk besøk i ildovnen — av en som lignet en gudesønn. *Han* sørget for at de ikke tok skade av de sterke flammene. Om de hadde strøket med i ilden, kunne han likevel ha

vekket dem opp igjen. Guttene var overbevist om Guds evne i så måte. Derfor satte de sin lit til ham.

EN UREDD FORKYNNELSE

1. **Han som kom på besøk til de tre guttene da de ble utsatt for sin ildprøve, vil også være hos hver og en som velger å holde ut i den siste harde kampen som forestår. Hva fikk Johannes se som gir oss forsikring om det? Åp 14:1-3 (NT 315)**

Svar: “I mitt _____ fikk jeg se _____ stå på Sions berg og _____ med det de _____ som hadde _____ navn og dets _____ navn skrevet på _____. Fra himmelen hørte jeg en lyd som bruset av veldige vannmasser og som drønnet av sterk _____. Og lyden var som når harpespillere spiller på sine harper. Foran tronen og de fire vesener og de eldste synger de en _____, en sang som ingen kunne lære uten de _____, de som er _____ fra _____.”

Merk! Vi har ved flere anledninger vært inne på emnet om de 144.000 og konstaterer bare i denne sammenheng at Johannes så at de var “frikjøpt fra jorden.” De var vel framme sammen med Lammet i Guds rike. Guds Sønn som bevarte de tre guttene i ildovnen, vil gjøre det samme for dem. De står der uskadd sammen med sin frelser — til tross for drakens i herdige forsøk på å tilintetgjøre dem. Ingenting, — verken dyret eller dets bilde, har evnet å få dem til å fornekte sin Gud. Dette har gitt dem en erfaring om Guds nåde og allmakt som det er verd å synges om. De synger “en ny sang” som vi skal komme tilbake til mot slutten av dette studiet.

2. **Hvordan fortsatte Johannes sin beskrivelse av de 144.000 og deres forhold til sin redningsmann? Åp 14:4-5 (NT 315)**

Svar: “Det er de som ikke har besmittet seg med kvinner, for de er _____. Det er de som _____ hvor det så _____. Det er _____ blant _____ som er _____ for å være en _____ frukt for Gud og Lammet. Det ble ikke funnet _____ i deres munn, de er _____ og lyte.”

Merk! De er “som jomfruer” ved at de har nektet å være *åndelig* utro mot Lammet som døde for deres synder. Kvinnen: “Babylon den store, *mor* til *skjøgene* og all styggedom på jorden,” se Åp 17:5 (NT 317), har alle forsøkt å forføre dem, men uten hell. Det sies at de “er frikjøpt for å være en “første frukt for Gud og Lammet.” Vi så i Studie 7. at de ikke er de *eneste* som seirer over dyret og dets bilde. Men takket være *deres* forkynnelse og eksempel vil *mange* flere — ja, “en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, av alle folk og tungemål,” også stå “foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper og med palmegrener i hendene.” Åp 7:9 (NT 310). De 144.000 er sikkert blant dem Daniel beskriver i **Dan 12:3 (GT 1003):**

“Da skal de _____ som den strålende himmelhvelvingen; og _____ som har _____ de _____ til _____, skal _____ som _____, _____ og _____.”

De 144.000 ligner Daniels tre venner. De ga ikke etter for press. Uredd ga de uttrykk for sin beslutning — og om sin urokkelige tillit til Gud, uansett utfall. Uten dette, hadde ikke historien endt slik vi ser i **Dan 3:28 (GT 989):**

“Da tok Nebukadnesar til orde og sa: " _____ være

Sjadraks, Mesjaks og Abed-Negos _____, som sendte sin _____ og _____ sine _____. De satte sin _____ til _____ og gjorde _____ som _____ bød. De _____ for å _____ å _____ eller _____ noen annen _____ enn sin _____.”

Vi skal nå til selve budskapet som menighetens siste generasjon skal forkynne for verden — med de 144.000 i spissen. (Det er bare Gud som vet hvem *de* er). Og *det* skal gjøres med Filadelfia menighetens ånd.

3. På hvilken måte innledes det trefoldige budskapet (som er skreddersydd for tiden vi lever i), framstilt som et budskap fra *himmelen*? Åp 14:6 (NT 315)

Svar: “Jeg så enda en _____, som _____ høyt oppe under _____. Han hadde et _____ å _____ for _____ som bor på _____, for alle _____ og stammer, _____ og _____.”

Merk! Den første av de tre *englene* i Åpenbaringen 14 *fløy høyt oppe* under *himmelhvelvet*. Dette viser at det som nå skal forkynnes, har sin opprinnelse i himmelen. I lys av planene Satan har — når det gjelder å forføre verdens beboere, er det viktig for Gud at vi blir minnet om “et evig evangelium.” Det dreier seg om de *gode* nyheter. — Om både *evige* og *gode* konsekvenser for *dem* som velger å stå på *rett* side i kampen som forestår. Det er det samme evangelium Jesus forkynte da han

gjestet vår jord. Se **Mark 1:14-15 (NT 43):**

“Etter at Johannes var kastet i fengsel, kom _____ til Galilea og _____ og sa: “Tiden er _____, Guds _____ er _____. _____ og _____ på _____!”

Menighetens siste generasjon har intet nytt å tilføye dette evangeliet. I korthet forteller den at Jesus har “nøkkelen til døden og dødsriket.” Dette tok vi for oss i Studie 1 A-C. Døperen Johannes fortalte hvor viktig det er å være *lydig* mot ham som *tilbyr* oss *evig liv*. Se **Joh 3:36 (NT 115):**

“Den som _____ på _____, har _____ liv. Den som er _____ mot _____, skal _____ *livet*, men Guds _____ blir over ham.”

Gud ønsker mer enn noe annet å gi oss evig liv, samt å spare alle mennesker for den “vrede” *plagene* representerer. I Studie 8 – 9 var vi inne på at denne *vreden* blir *fullbyrdet* ved *de sju siste plager*: “Deretter så jeg et annet tegn i himmelen, stort og forunderlig: Sju engler med *sju plager*, som er *de siste*, for *med dem* er *Guds vrede fullbyrdet*.” Åp 15:1 (NT 316). De som rammes av en eller flere av disse plagene skal ikke en gang få *se livet* som Guds barn får del i.

4. Da Jesus forkynte evangeliet sa han: “Tiden er kommet.” Har menighetens siste generasjon et lignende budskap å forkynne? Åp 14:7 (NT 315)

Svar: “Han _____ med høy røst: “Frykt _____ og gi _____! For _____ er _____ da han skal holde _____. _____ som _____ himmel og _____, hav og _____!”

Merk! Da Jesus forkynte: “Tiden er kommet,” tenkte han på startskuddet til “de *tider*” som er omtalt i **Heb 1:1-2 (NT 268):**

“Mange ganger og på mange måter har _____ i fordums tid _____ til fedrene gjennom _____. Men _____, da de _____ er kommet, har han talt til oss gjennom _____. Ham har Gud innsatt som _____ over alle ting, _____ ved _____ han _____.”

I første halvdel av 1800 tallet forkynte Adventbevegelsens folk med iver og glød at “dommens *time er kommet*.” Før de skjønnte at det var dommen i den himmelske rett som tok til i oktober 1844, trodde de at *timen* for Jesu *gjenkomst* var kommet. Fra vårt ståsted i historien er dommen som nå pågår i den himmelske rett snart over! *Det* er virkelig noe å tenke på! I det forrige studiet la vi merke til at Pavemakten (det første dyret) fikk et banesår i 1798. Alt tyder på at såret som de den gang mente var dødelig, er ved å bli legt. Når statsmakten i USA (det andre dyret) reiser billedstøtten (søndagshelligholdelse som er i strid med Guds 4. bud), til ære for Pavemakten, vil katastrofen være like rundt hjørnet. I lys av at Guds 4. bud kommer under angrep, er forkynnelsen om nødvendigheten av å ære *Skaperen* ved å helligholde *hans* hviledag — i pakt med *hans* bud særlig aktuell.

Ellen G. White som nødvendigvis må ha hatt profetiens nådegave for å kunne være så klarsynt, skrev følgende allerede på 1800 tallet: “*Når Amerika, religionsfrihetens land, en gang slutter seg sammen med pavemakten for å undertrykke samvittigheten og tvinge menneskene til å hedre den falske sabbat, blir befolkningen i hvert land på jorden ledet til å følge dets eksempel. (Testimonies to the Church VI s. 18)*. Noen år senere den 22. mars 1910 skrev hun følgende i bladet Signs of the Times: “*Når de protestantiske kirkesamfunn forener seg med statsmakten for å støtte opp om en falsk religion som deres forfedre ble forfulgt på det kraftigste for å ha satt seg opp imot, når staten bruker sin makt for å tvinge igjennom kirkens vedtak og for å holde fast på dens ordninger, vil det protestantiske Amerika ha laget et bilde av pavedømmet, og det vil da skje et nasjonalt frafall som bare vil ende i nasjonal ruin.*”

5. Hvilket budskap trenger jordens folk å høre — ikke minst når søndagshelligholdelse blir påtvunget av religiøse systemer ved hjelp av politiske statsmakter? Åp 14:8 (NT 315)

Svar: “Deretter fulgte en annen engel og _____: “Falt, _____ er _____ den store, _____ som med sitt _____ har skjenket _____ til alle _____, en _____ vin.”

Merk! Adventbevegelsens folk anså de forskjellige kirkesamfunn som ikke ville tro deres budskap om at dommens time var kommet som døtre (skjøger) av deres mor — “Babylon den store.” Den vin hun så gjerne vil skjenke til alle folkeslag, betegnes som “en vredens vin.” Ikke uten grunn. Se **Åp 17:4 (NT 317):**

“Kvinnen (Babylon) var kledd i purpur og _____ og lyste av gull og edelstener og perler. I _____ holdt hun et gullbeger fylt av _____ og _____ slags _____ fra hennes _____.”

Søndag som hviledag har ikke sine røtter i verken Bibelen eller i den kristendom Jesus og hans disipler stod for. Steinar Moe, skrev i Vårt Land, 24. mai 1983 følgende: “Valg av helligdag var altså en konsekvens av en vurdering og et valg i den aller første kristne tid. Dette valg har så siden også vært vårt valg. Men det har hele tiden vært et *menneskelig* valg.” (Forfatterens kursiv). Og hvor var søndagen som mennesker valgte opprinnelig å finne som hviledag? Jo, i egyptisk hedenskap!

6. Hvilket oppdrag gir Gud til menighetens siste generasjon under slike omstendigheter?
Jes 58:1-2 (GT 824)

Svar: “ _____ av _____ og uten _____, løft din røst som en _____! Fortell _____ om deres _____, Jakobs ætt om deres _____. De søker meg dag for dag og vil gjerne kjenne _____ veier. Lik et folk som gjør det _____ og ikke _____ sin _____, spør de etter _____ og ønsker at Gud skal være dem nær!”

Merk! Babylon har vært åndelig utro ved å forlate Guds lov. Samtidig gir hun inntrykk av at hun søker Gud dag for dag. Derfor vil Gud gi sitt folk som oppholder seg der en sjanse til å komme seg *ut* før det er for sent. Budskapet om at Babylon er *falt* blir ytterligere forsterket, slik vi har sett tidligere i **Åp 18:1-5 (NT 318)**:

“Deretter så jeg en annen engel stige ned fra _____. Han hadde _____, og _____ ble _____ av glansen omkring ham. Han ropte med _____ røst: "Falt, _____ er _____ den store! Den er blitt et tilholdssted for _____, et tilhold for _____ slags _____ ånder, ja, en tilflukt for alle slags _____ og _____ fugler. For _____ har drukket av hennes _____ vin, en _____ vin, _____ på _____ har drevet _____ med henne, og kjøpmenn jorden rundt er blitt _____ av hennes overdådige vellevnet." Fra _____ hørte jeg nå en _____ røst: Dra _____ fra _____, _____, så dere ikke har _____ i hennes _____ og _____ rammes av hennes _____. For _____ hennes rekker opp til himmelen, og _____ har _____ all den _____ hun har gjort.”

Dette budskapet kommer til å gå sin seiersgang over hele jorden. Det er i denne forbindelse at det første segls hvit hest i endetids perspektiv kommer til å gjøre seg gjeldende. Babylon er da blitt full av onde ånder som gjør tegn og under. (Mer om dette i det neste studiet). Slik blir hele nasjoner med deres konger og ledere i spissen forført til å tro Babylons løgner. Folk vil da i klare ordelag få høre om nødvendigheten av å komme seg ut av det åndelige Babylon.

Dette er *ikke* noe populært budskap å forkynne! — Og hvordan man best skal gjøre det i Filadelfia (broderkjærlighetens) ånd, er et emne som krever mye mer enn *menneskelig* visdom og forstand. Det ble sagt om de 144.000 at: “Det ble ikke funnet løgn i deres munn, de er uten feil og lyte.” Av alle mennesker er de sikkert de mest ydmyke. — For de *vet*, bedre enn de fleste at det *kun* er ved *Guds nåde* at noe slikt er mulig i *deres* liv og virke. De er ikke fremmede for det som står i 1 Tess 5:23-24 (NT 252): “Må *han*, *fredens* Gud, *hellige* dere *helt igjennom*, og må deres ånd, sjel og legeme bli *bevart uskadd*, så dere kan være *uklanderlige* når vår Herre Jesus Kristus kommer. *Han* som kaller dere, er trofast; *han* skal gjøre det.”

7. Man skulle tro at budskapet om at Babylon er falt og at den er full av onde ånder, er alvorlig nok. Men det er den tydeligvis ikke. Hva *mer* blir menighetens siste generasjon bedt om å forkynne i klare ordelag? Åp 14:9-11 (NT 315)

Svar: "En _____ fulgte dem og _____ med høy røst: " _____

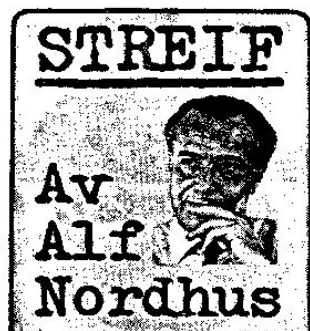
_____ og
_____ av det og tar _____
_____ på _____ eller
_____, skal han få _____ av Guds
_____, som er skjenket opp
_____ i hans _____ beger; og
_____ skal _____ med _____ og _____ for øynene på de
_____ og _____. _____ fra deres
_____ stiger _____ i all evighet — verken _____ eller _____ får de
_____, _____ som _____ og _____ av det og tar
_____ til _____."

Merk! Det du nettopp leste dreier seg i hovedsak om de emner vi tok for oss sist i Studie 13. — Og ikke minst om plage 5 & 6 som basunene varsler. Dette var vi innom i Studie 9. Det er tydelig at dyret, og dets bilde — samt merket i panne eller i hånd, er noe man for all del må styre unna! Studie 13. dreide seg om hvilken rolle det første dyret (Pavemakten) kommer til å spille når dets banesår blir legt.

Det andre dyret (USA) skulle innlede et nært samarbeid med Pavemakten. Ingen kan benekte at Vatikanet og USA har et nært forhold til hverandre. Dette forholdet ble svært tydelig allerede da USAs president Ronald Reagan og pave Johannes Paulus II var på banen på 1980 tallet. Det var mye på grunn av deres nære forhold at Berlin muren og jernteppet til slutt falt. I en tale han holdt i møte med Det nasjonale katolske utdannelsesforbund i USA, uttalte president Ronald Reagan: "Jeg er takknemlig for deres hjelp med å forme den amerikanske politikk til å gjenspeile Guds vilje, og jeg ser frem til videre veiledning fra Hans Hellighet, pave Johannes Paulus II, ved en audiens jeg skal ha med ham i juni."

Den gang skrev forfatteren av dette kurset en artikkel i bladet "Tidens Tale" hvor forholdet mellom USA og Vatikanet ble drøftet i lys av Bibelens profetier. Den nå avdøde Høyesteretts advokat Alf Nordhus, leste artikkelen, og i sin faste VG spalte "STREIF" skrev han at disse "synsmåter fortjener bredere

fredag 25. juli 1988

Religionsfrihet

«Tidens Tale», som gis ut av Adventistsamfunnet, — et blad jeg gjerne leser — hadde i nr. 3 i år en særdeles interessant artikkel om religiøs-politisk verdensmakt.

Forfatteren, Sven Arvid Gustavsen, som er predikant i Vest-Norge, behandler forholdet mellom religionsfrihet og politikk i USA. Hans synsmåter fortjener bredere omtale.

omtale." (Innholdet i artikkelen Alf Nordhus refererte til følger dette Studiet som et Vedlegg). President George W. Bush gjorde så visst ikke USAs internasjonale rolle noe mindre synlig enn det som var tilfelle den gang! Mange amerikanere er oppriktig bekymret over utviklingen. — Ikke minst over det de anser som tap av grunnleggende friheter — friheter som de har vært vant til å ta for gitt i mange år, men som er blitt ofret "i kampen mot terror."

8. **Hvordan avslutter den tredje engelen sitt budskap som viser hva som gjelder — så sant man ønsker å bli spart for den ulykke som plagene representerer? Åp 14:12 (NT 315)**

Svar: “Her _____ det at de _____ står _____, de som _____ seg til _____ og _____ på _____.”

Merk! Dette viser at stridens kjerne dreier seg om Guds bud. Derfor henstillingen om å stå fast og urokkelig når det gjelder å holde seg til *Guds* versjon av budene. Hvis det er i orden for Gud at vi bytter ut *hans* bud med våre *egne*, hadde han helt sikkert gitt oss beskjed om det. Men det har han ikke gjort. Tvert i mot. Jesus siterte profeten Jesaja da han sa følgende i **Matt 15:7-9 (NT 20):**

“Dere hyklere! Jesaja profeterte _____ om dere da han sa: Dette folk _____ meg med _____, men _____ er _____ borte fra meg. De _____ meg _____, for det de _____, er _____.”

Det neste som “gjelder” i denne sammenheng, er å bevare *troen* på *Jesus*. — Ikke minst å tro at han er verdens frelser, men også å tro på det *han* hadde å *si* hva *sannhet* angår. Se **Joh 8:45-47 (NT 124):**

“Men jeg _____, og derfor _____ dere _____ ikke.

Hvem av dere kan vise at jeg har gjort synd? Men når det er _____, hvorfor _____ dere _____ da _____? _____ som er av _____, hører _____. Dere hører ikke, for dere er _____ av Gud.”

Vi så for litt siden hva Jesus hadde å si når det gjelder faren ved å holde seg til menneskebud. *Tror vi hans* ord på *dette* punkt, går det oss vel. Men hvis vi fastholder at menneskebud er tilstrekkelig, — ja *bedre* enn *Guds* bud, da *sa* Jesus at vi dyrker/tilber Gud til ingen nytte. **Tror du at han løy om dette?**

9. **Det gjelder at “de hellige står fast,”** leste vi i **Åp 14:12 (NT 315)**. Å bli kalt “hellig” i vår del av verden oppfattes ofte mer som et skjellsord enn et komplement. Men hvordan presiserer Bibelen at vår *helliggjørelse* er avgjørende og helt nødvendig? **Heb 12:14-15 (NT 279)**

Svar: “Legg vinn på å leve i fred med alle og _____ etter _____, for _____ skal _____ se _____. Se til at det ikke er noen som lar _____ gå _____ seg! _____ bitter rot få _____ opp og volde _____, så mange blir smittet av den.”

Merk! Det er ikke tvil om at prosessen som heter helliggjørelse er helt nødvendig for oss mennesker dersom vi ønsker å nå fram til Guds rike. Det kan være et “strev” å få del i den.

10. **Er helliggjørelsen som må finne sted i oss i løpet av vår levetid her på jorden noe vi klarer å prestere på egenhånd i egen kraft? 2 Mos 31:12-17 (GT 93)**

Svar: “_____ sa til Moses: _____ til _____: _____ skal dere _____; for _____ er et _____ på _____ mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal _____ at det er _____, _____, som _____ dere. _____ skal _____; _____ skal være _____ for _____. _____ som _____, må _____. Hver den som gjør noe arbeid på den,

han skal _____ av sitt folk. I _____ dager skal dere _____, men den _____ skal det være sabbat, _____ for _____. Hver den som gjør noe _____ på _____, skal _____. Israelittene skal gi _____ på _____, så de holder _____ i slekt etter slekt. _____ skal _____ en _____. Den skal være et _____ på _____ mellom _____ og _____ til _____. For på _____ dager _____ og _____, men den _____ dagen _____ og holdt seg i _____.”

Merk! Vi makter ikke å hellige oss selv. Det er noe *Herren* må gjøre for og i oss. — Tegnet på at *han* faktisk gjør dette, er hans *egen* Sabbat. *Han* som *skapte* oss vil dessuten *hellige* oss. At Pavemakten har valgt et annet “tegn” eller “merke” (søndagen) på at det er *den* som “helliger,” er høyst betenkelig. At den i tillegg har drept (og vil drepe) mennesker som ikke ville/vil godta dens “merke” på “helliggjørelse,” er høyst tragisk. Da er det ikke rart at det blir et “strev” å holde seg til Guds tegn på helliggjørelse! Ikke minst når Pavemakten (og dens samarbeidspartnere) fremmer sitt eget merke — både med økonomisk boikott og henrettelse som straff! Da gjelder det virkelig å holde seg til Guds “evige pakt” som vi nettopp leste om!

11. Hvordan kommer det til å gå med denne verden og med dem som bryter det Gud betegner som sin *evige pakt* som vi faktisk nettopp leste om? Jes 24:3-6 (GT 779)

Svar: “Øde, ja, _____ skal _____ bli, den skal _____ og _____; for dette ord har _____ talt. _____ sturer og _____, _____ og _____ bort, både _____ og _____ sykner _____. _____ er blitt _____ av _____ som _____ på den; _____ de har _____, satt _____ til _____ og _____ den _____. _____ skal forbannelse _____; _____ som _____ på den, må _____ for sin _____. Derfor blir _____ på jorden, det blir _____ tilbake.”

Merk! Dette blir konsekvensen av å bryte Guds bud — hans evige pakt. Plagene som ender med Jesu gjenkomst, kommer til å legge jorden øde. Det blir forholdsvis få ugudelige tilbake som kommer til å leve til å se Jesu gjenkomst. Det er en slik skjebne Gud ønsker å spare oss mennesker for. Derfor de alvorlige advarslene som skal forkynnes for hele jorden før de sju siste plager rammer vår klode med full tyngde og uten Guds formildende nåde.

12. Forkynnelsen som blir representert ved de tre engler som fløy under det høyeste av himmelen kommer til å gå sin seiersgang over hele jorden. Dette ble også illustrert ved den hvite hesten i det første segl. Men denne framgang for Guds ord kommer til å skape forbitrelse mot dem som forkynner det. Hvordan ser vi dette i Åp 14:13 (NT 315)?

Svar: “Fra himmelen hørte jeg nå en røst som sa: "Skriv: _____ er de _____ som _____ i _____, fra _____. Ja, sier _____, _____ skal få _____ fra sitt _____, for deres gjerninger følger med dem.”

Merk! Som det var i den mørke middelalder da Pavemakten rådde grunnen på det europeiske kontinent, slik vil det også gå når dens dødelige sår blir legt. Mennesker som advarer mot å bøye seg for dets selvbestaltede autoritet og makt kommer til å bli drept. Blod kommer til å flyte slik den røde hesten i det andre segl signaliserer i endetids perspektiv. Men de har likevel ingenting å frykte. De skal få *hvile* fra sitt *strev* inntil de står opp i den samme oppstandelsen som profeten Daniel fikk løfte om å få del i “ved dagens ende.” Se **Dan 12:13 (GT 1003):** “Så gå du _____ i møte! Du skal _____ og _____ til din _____ ved _____.”

Det skal bli litt av en dag — og vel verd “strevet!”

JORDENS GRØDE BLIR HØSTET INN

13. Hva var den neste scenen som ble vist Johannes i denne sammenheng? Åp 14:14-16 (NT 315)

Svar: “Da så jeg en _____, og på _____ satt en som _____ en _____. Han hadde en krone av gull på hodet og en skarp _____ i _____. Og en annen engel kom ut fra templet og ropte med høy røst til _____ som satt på _____: " _____ og _____! For det er _____, og _____ er _____." Han som satt på skyen, lot da _____ gå over jorden, og _____ ble _____.”

Merk! Johannes ble vist begivenheten som gjør at man kan være “salig” til tross for motgang som ender med døden. Menighetens siste generasjon forkynner *hele* spektret av budskapene representert ved englene i Åp 14:6-12 (NT 315) og Åp 18:1-3 (NT 318). De som dør fordi de forkynner dette, (eller fordi de tar i mot advarselen og retter seg etter det), kan se fram til innhøstingen: Jesu gjenkomst. Jesus fortalte en lignelse om en åker der det vokste både korn og ugress. Se Matt 13:24-30 (NT 18). Legg merke til hvordan Jesus innledet sin forklaring på denne lignelsen i **Matt 13:37-39 (NT 18):**

“Han svarte: "Den som sår det gode _____, er _____. _____ er _____. Det _____ er _____ som hører _____ til, _____ er _____ som hører den _____ til. _____ som sådde _____, er _____. _____ er _____, _____ er _____.”

Vi kan lese om englenes oppgave ved innhøstingen av “det gode kornet” i **Matt 24:30-31 (NT 34):**

“Da skal _____ vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal bryte ut i _____, og de skal _____ komme _____ himmelens _____ med stor makt og herlighet. Når basunen lyder,

skal han sende ut sine _____, og _____ skal _____ hans _____ fra de fire verdenshjørner, fra himmelens _____ ende til den _____.”

Englene skal ta og føre dem til stedet Jesus nå gjør i stand til dem. Se Joh 14:1-3 (NT 132).

14. I lignelsen om innhøstingen ble de ugudelige og vanhellige representert med ugresset. Hva blir de og innhøstingen av dem sammenlignet med i Åp 14:17-20 (NT 315)

Svar: “Det kom nå enda en engel ut fra templet i himmelen, også han med en _____. Deretter kom en engel fra _____, han som hadde _____ over _____, og han ropte med høy røst til engelen som hadde den skarpe sigden: "Sving din skarpe _____ og høst _____ i jordens vingård, for nå er druene _____!" Engelen lot sigden gå over jorden, høstet _____ i jordens vingård og kastet dem i Guds vredes store _____. Utenfor byen ble vinpressen tråkket, og den fløt over med _____, så det stod opp til bisselet på hestene hele 1.600 stadier borte.”

Merk! Dette er langt fra noe hyggelig bilde. Det kommer til å flyte mye blod når de ugudelige blir sanket sammen for å brennes slik Jesus fortalte om i sin lignelse. Se **Matt 13:40-42 (NT 18):**

“Og _____ blir _____ sammen og _____ på _____, slik skal det _____ ved _____: _____ skal sende sine _____ ut, og _____ skal _____ sammen og ta _____ hans _____ som fører til _____, og _____ som gjør _____. Så skal de kaste dem i _____, der en gråter og skjærer tenner.”

For en trist og unødvendig skjebne både for dem som fører til fall, og for dem som lar seg føre til fall! Hvor lite gjennomtenkt våre valg i evighets perspektiv ofte er! Men vi avslutter dette studiet med en parentes som er skutt inn i introduksjonen til de sju siste plager. Det dreier seg om de som velger å handle rett i forhold til dyret og dets bilde og alt det de står for.

ANGÅENDE DEM SOM VELGER RETT

15. I introduksjonen til de sju siste plager er det som om Johannes rygger tilbake for å si litt mer om hvordan det går med dem som blir høstet inn til Guds rike (i motsetning til dem som faller for det endelige bedrag). Hvilken sang synger de? Åp 15:2-4 (NT 316)

Svar: “Og jeg så også noe som lignet et hav av glass, blandet med ild, og på _____ så jeg _____ stå som hadde _____ over _____ og _____ av det og tallet som står for dets navn. De har Guds harper i hendene og _____ den _____

_____ som Guds tjener _____ sang, den som også er sangen for _____: _____ og _____ er _____ gjerninger, Herre _____, du _____. Rettferdige og _____ er dine veier, du folkenes konge. _____ skulle ikke frykte deg, Herre, og _____

_____ navn? For du alene er hellig. Alle folkeslag skal komme og tilbe for ditt åsyn, fordi dine rettfærdige dommer er blitt _____.”

Merk! Det vil lønne seg å seire over Pavemaktens siste maktdemonstrasjon når den får hjelp av en samarbeidende fallen protestantisme og de verdslige statsmakter. At de som seirer synger den lovsang som Moses sang etter utfrielsen fra Egypt, er ikke så underlig. Sangen handler om en erfaring de har felles. De var tilsynelatende dødsdømt, men Gud visste å bevare og utfri sitt folk fra de fiender som truet dem. Dette er også Lammets sang. Han, “folkenes konge,” var også dødsdømt, men dødsdommen ble opphevet da han seiret over dødens makt.

Tilrettelagt 2006 v/Sven A. Gustavsen